

PROMĚNĚNÍ PÁNĚ

„Ježíš vzal s sebou Petra, Jana a Jakuba a vystoupil s nimi na horu pomodlit se. Když se modlil, výraz jeho tváře se mu změnil a jeho šat oslnivě zbělel. A hle, rozmlouvali s ním dva muži - byli to Mojžíš a Eliáš. Zjevili se ve slávě a mluvili o jeho smrti, kterou měl v Jeruzalémě podstoupit. Petra a jeho druhy přemohl spánek. Když se probrali, spatřili jeho slávu a ty dva muže stát u něho. Jak se potom od něho vzdalovali, řekl Petr Ježíšovi: "Mistře, je dobře, že jsme tady! Postavíme tři stany: jeden tobě, jeden Mojžíšovi a jeden Eliášovi." Nevěděl, co mluví. Zatímco to říkal, objevil se oblak a zahalil je. Když přišli do oblaku, padla na ně bázeň. Z oblaku se ozval hlas: "To je můj vyvolený Syn, toho poslouchejte!" Když se ten hlas ozval, byl už Ježíš sám. Zachovali o tom mlčení a nikomu v oněch dnech nepověděli nic o tom, co viděli.“

Událost Proměnění Páně se odehrála v době, kdy Ježíšovi učedníci pochopili, jak Ježíš dovrší své dílo: jeho sláva se zjeví ve zmrtvýchvstání, kterému bude ale předcházet utrpení a smrt. Bez těchto souvislostí nelze pochopit význam Proměnění pro život učedníků ani pro život křesťanů. Ježíš totiž volí za svědky této události ty, kdo budou svědky jeho smrtelné úzkosti: Petra, Jakuba a Jana. Ti zažívají Ježíše v jeho Božské podobě a slyší hlas z nebe, který ho označuje jako milovaného Božího Syna a ukládá jim, aby ho poslouchali. Tato událost potvrzuje to, co jim Ježíš již zjevil: že otevře cestu do slávy přes utrpení, smrt a vzkříšení. Potvrzuje, že pro člověka, který Krista „poslouchá“, není utrpení a smrt posledním slovem, ale že se tak před člověkem otevírá trvalá a definitivní podoba proměněného a oslaveného života.

Každé skutečné setkání s Ježíšem je pro křesťana, který prochází nejrůznějšími těžkostmi a utrpeními, oporou víry, tak jako byla událost Proměnění pro učedníky.

UTRPENÍ A SMRT NEMAJÍ POSLEDNÍ SLOVO

Slavíme svátek Proměnění Páně opěvujeme současně nepředstavitelné očekávání vlastního proměnění. Kristus prochází lidskou bytostí a dává jí své vlastní rysy. Proměňuje v nás všechno: to dobré i zlé. Každý muž a každá žena má v sobě otevřenou ránu způsobenou /otevřené rány, mnoho otevřených ran způsobených neúspěchy, ponížením a špatným svědomím, které je mnohdy vyvolané moralizováním a psychologizováním. Tato rána se možná otevřela v okamžiku, kdy bychom potřebovali nekonečné porozumění a nikdo zde nebyl. Máme nad touto ranou vzdychat? Stane se naším soužením, agresivní silou proti nám i proti jiným, obvykle proti těm nejbližším. Jestliže ji však Kristus promění, stane se silovým polem, zdrojem tvůrčí síly, z níž prýští schopnost ke společenství, k přátelství a k porozumění.

Setkání s Ježíšem proměňuje. V evangeliích vidíme různé lidi, kteří se setkali s Ježíšem. Když se například žena dotkla jeho šatů, vyšla z něho síla. Ježíšova síla se dotkla i Zachea na stromě a změnila ho. Dotkla se i Petra, když se na něho po zradě Ježíš podíval, a Petr se změnil. Dotkla se zločince, ukřižovaného vedle Ježíše. I tento muž se změnil. A tak bychom mohli ve vyprávění pokračovat. S Ježíšem se můžeme setkávat například v modlitbě, ve společenství dalších křesťanů, ve službě, ve svátostech, při četbě Bible...

Výstup na horu měl zpočátku jasný záměr: setkání s Bohem v modlitbě. Dnešní svátek vybízí i nás, abychom vystoupili s Ježíšem na "Tábor" - horu mlčení a kontemplace. Jeho oslavené tělo je již trvale proměněno, teď chce proměnit i nás. Respektuje však naši svobodnou vůli přijmout nebo nepřijmout "Otcův plán". Na tom rozhodnutí závisí jak výsledek naší modlitby, tak naše cesta po sejití "z hory" do všedních dnů i celá budoucnost.

Tam nahoru musíme spěchat, a troufám si říci, že stejně jako Ježíš. On je zde naším vůdcem a naším předchůdcem do nebe a před duchovními zraky budeme spolu s ním zářit, neboť on jakoby obnoví rysy naší duše a připodobní nás k svému obrazu; jako on sám budeme vždy více proměněni a dostaneme účast na Boží přirozenosti, vždy více budeme připraveni pro Boží království. Tam tedy pospěšme, s odvahou a radostí, a vstupme do samého středu oblaku, napodobme Mojžíše a Eliáše nebo Jakuba a Jana.

Každý z nás ať je jako Petr, uchvácený Božím viděním a zjevením, proměněný tímto skvělým Proměněním, povznesený nad svět, vytržený ze země. Zanechme tělesnosti, opusťme stvoření a obraťme se ke Stvořiteli; jak to u vytržení řekl Petr: Pane, je dobře, že jsme tady.

Ano, Petře, opravdu je dobře, že jsme tady s Ježíšem, a dobré je zůstat s ním navěky.

Vždyť co přináší více štěstí nebo co je vyššího a vznešenějšího než být u Boha, být mu připodobněn, být ve světle? Kdokoli z nás, jestliže má v srdci Boha a je proměněn v jeho božskou podobu, určitě zvolá: Dobře, že jsme tady, kde je všechno proniknuto světlem, kde vládne radost, blaženost a štěstí, kde srdce naplňuje jas, pokoj a slast. Zde vidíme Krista, našeho Pána a Boha, zde si on spolu s Otcem vyvolil příbytek, do něhož přichází se slovy: Dnes přišla do tohoto domu spása, zde jsou v Kristu poklady věčného dobra v míře vrchovaté, zde se jako v zrcadle objevují prvotiny a obrazy budoucího věku.

PŘEDSEVZETÍ

Udělám si dnes čas k delšímu setkání s Ježíšem v rozjímavé modlitbě.

Ježíš vyvedl své učedníky na vysokou horu a ukázal se jim ve slávě. Volejme k němu:
Sláva tobě, Kriste.

Kriste, tys zjevil učedníkům svou slávu, abys je připravil na dobu utrpení a zkoušky,

— ukaž své církvi, když musí procházet utrpením, že se i na ní zjeví tvá sláva, a bude se radovat z tvého vítězství.

Tys vzal s sebou Petra, Jakuba a Jana, aby byli svědky tvého oslavení a vydali nám o tom svědectví,

— posiluj našeho papeže a biskupy, aby utvrzovali svěřený lid ve víře a v naději.

Při tvém proměnění stáli u tebe Mojžíš a Eliáš, ukázali se ve slávě a rozmlouvali s tebou,

— shlédni na židovský národ, kterému byla přislíbena spása dříve než ostatním, a doved' ho k plnosti vykoupení.

Na tobě zazářila světu sláva tvého Otce,

— dej, ať všichni lidé dobré vůle chodí v tvém světle.

Ty proměníš naše smrtelné tělo a dáš mu podobu svého těla oslaveného,

— přijmi naše zemřelé do své slávy.

Bože, Tys při slavném proměnění svého Syna v přítomnosti Mojžíše a Eliáše upevnil víru apoštolů a ukázals, co nás čeká, až bude dovršeno naše přijetí za Tvé děti; pomáhej nám, ať Tvého Syna posloucháme a následujeme ho, abychom jako jeho spoludědici měli účast na jeho slávě. Neboť On s Tebou v jednotě Ducha svatého žije a kraluje po všechny věky věků. Amen